

Dosarul nr. 3ra-1207/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud: O. Melniciuc)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: A. Bostan, G. Dașchevici, V. Negru)

Î N C H E I E R E

15 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Aliona Miron

examinând admisibilitatea recursului depus de Cristeva Marina,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă
de Cristeva Marina împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la
constatarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 1 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
respins apelul depus de Cristeva Marina și menținută hotărârea din 2 noiembrie 2020
a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani,

c o n s t a t ă :

La 10 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, Cristeva Marina a depus
cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire
la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 14 iulie 2020 i-a fost adus la
cunoștință ordinul nr. 251 ef. din 3 iunie 2020 cu privire la aplicarea sancțiunii
disciplinare sub formă de mustrare aspră.

A menționat că la aplicarea sancțiunii pârâtul s-a axat pe neindicarea corectă în
procesul-verbal din 3 aprilie 2020 cu nr. MAI 04167213, întocmit în privința SRL
„Vamzid-Grup” a încadrării juridice pentru fapta incriminată și invocarea nefondată
în cadrul ședinței de judecată din 9 aprilie 2020 la Judecătoria Comrat a unei pretinse
neconfirmări a contravenției ca rezultat al deplasării reclamantei la locul săvârșirii
contravenției.

A relatat că faptele sus-enunțate după părerea pârâtului au dus la încălcarea
art. 26 alin. (1) lit. b) și d) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul
polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. 4 subpct. 1) și 7) al Codului de etică
și deontologie al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului
Afacerilor Interne și pct. 7 subpct. 5) al Statutului disciplinar al funcționarului public
cu statut special.

În contextul dat, a obiectat că nu este de acord cu faptele incriminate de pârât,
le consideră drept nefondate, iar pe cale de consecință și ordinul contestat este
neîntemeiat, nemotivat și pasibil de casare.

În susținerea opiniei enunțate, a remarcat că pârâtul nu a invocat care act normativ în vigoare, restrângere, interdicție și incompatibilități statuate de legislația în vigoare, ordin și dispoziție a superiorilor, sau regulamentul intern sub a căror incidență se înscrie specificul funcției, precum și cerințele fișei postului au fost încălcate de către reclamantă, or, invocarea doar a principiilor generale în temeiul cărora activează polițistul nu poate fi considerate ca fiind o abatere disciplinară, în special cu vinovăție.

A explicat că ancheta de serviciu petrecută de către angajator este una formală, nefiind susținută prin mijloace de probe.

Cu referire la prevederile pct. 91 din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, a evidențiat că la aplicarea sancțiunii disciplinare se va ține cont de: activitatea desfășurată anterior de către funcționar; cauzele care au determinat săvârșirea abaterii disciplinare; împrejurările în care a fost săvârșită abaterea disciplinară; gradul de vinovăție; gravitatea abaterii disciplinare și consecințele acesteia; preocuparea pentru înlăturarea consecințelor faptei comise; existența unor sancțiuni disciplinare aplicate anterior, care nu au fost stinse în condițiile legii.

Astfel, a subliniat că la aplicarea sancțiunii-mustrare aspră care este una mai severă nu s-a ținut cont de criteriile sus-menționate.

A mai accentuat că activează în cadrul sistemului Ministerului Afacerilor Interne din anul 2001, iar pe parcursul activității nu a fost supusă sancțiunilor disciplinare, din contra a avut mai multe stimulări precum premii, diplome, mențiuni și medalii.

A solicitat anularea ordinului nr. 251 ef. din 3 iunie 2020 cu privire la sancționarea disciplinară.

Prin hotărârea din 2 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Cristeva Marina.

La 25 noiembrie 2020, Cristeva Marina a depus apel împotriva hotărârii din 2 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 1 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Cristeva Marina și menținută hotărârea din 2 noiembrie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Pentru a pronunța această decizie, instanța de apel a reținut prevederile art. 57 alin. (1), 58 alin. (1), art. 59 alin. (1)-(13) din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16 decembrie 2016, art. 26 alin. (1) lit. b) și d) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012, pct. 4 subpct. 1) și 7) din Codul de etică și deontologie a funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 629 din 8 august 2017, pct. 7 subpct. 5) din Statutul disciplinar al funcționarului public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 409 din 7 iunie 2017, care reglementează aspecte ce țin de abateri disciplinare, sancțiuni disciplinare, condițiile de aplicare a sancțiunilor disciplinare, obligațiile polițistului, conduita profesională a funcționarului public cu statut special.

Cu referire la normele citate și în coraport cu materialele cauzei, instanța de apel a considerat ca fiind întemeiată concluzia primei instanțe de a respinge acțiunea cu privire la anularea ordinului nr. 251 ef. din 3 iunie 2020, având în vedere faptul că Cristeva Marina a fost sancționată cu sancțiunea disciplinară-mustrare aspră pentru că nu a consemnat în conținutul procesului-verbal Seria nr. MAI04167213 din 3 aprilie 2020 cu privire la săvârșirea contravenției imputate persoanei juridice SRL „Vamzid-Grup”, mențiunile privind încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, inclusiv pentru invocarea nefondată la data de 9 aprilie 2020, în cadrul ședinței de examinare a contestației depuse împotriva deciziei agentului constatator asupra cauzei contravenționale la Judecătoria Comrat, sediul central, a unei pretinse neconfirmări a contravenției ca rezultat al deplasării la locul comiterii faptei.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de apel a reținut că în mod legal a fost dispusă sancționarea funcționarului prin ordinul contestat, și nu există temeiuri pentru a contesta ilegalitatea acestuia, or autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar luând în considerație toate faptele relevante la aplicarea sancțiunii-mustrare aspră.

La 14 octombrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Cristeva Marina a depus recurs împotriva deciziei din 1 iunie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material.

Astfel, în argumentarea recursului a reiterat motivele similare care au fost invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel.

Suplimentar a obiectat că autoritatea publică urma să identifice concret care au fost acele acțiuni intenționate săvârșite cu vinovăție și care circumstanțe atestă vinovăția directă a recurentei, care au fost determinate ca abateri disciplinară pentru care funcționarul public a fost sancționat prin actul administrativ contestat.

Recurenta a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) și (2) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 1 iunie 2021 (f. d. 35, vol. II), fiind notificată recurentei în data de 1 octombrie 2021, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție a scrisorii recomandate anexat la dosar (f. d. 58, vol. II). Astfel, recursul depus la data de 14 octombrie 2021 (f. d. 65-verso, vol. II), este în termen, având în vedere că la dosar nu există date care ar confirma notificarea dispozitivului deciziei.

Prin referința depusă la data de 22 noiembrie 2021, Inspectoratul General al Poliției a solicitat declararea recursului ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Cristeva Marina, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246, alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa

necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Cristeva Marina.

În conformitate cu art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de Cristeva Marina, se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Aliona Miron